

Arrest

nr. 319 800 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DE TROYER**
 Rue Charles Lamquet 155/101
 5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar ouders X en X, op 8 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat C. DE TROYER. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2010.

Op 29 maart 2022 dienen de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 juni 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) deze verzoeken kennelijk ongegrond. Bij arrest nr. X van 17 maart 2023 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

Op 5 februari 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 mei 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 27 juni 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens in jouw administratief dossier werd jij geboren op [...] 2010 te Fier, Albanië en heb jij de Albanese nationaliteit. Jouw ouders P.V. (O.V. [...]) en P.F. (O.V. [...]) kwamen met jou naar België en dienden hier op 29/03/2022 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw beide ouders haalden in het kader van hun verzoek aan dat jij verschillende gezondheidsproblemen hebt. Jouw ouders hadden voorts niet altijd voldoende financiële middelen om jouw behandeling te betalen. Jij leidde ook onder jouw medische toestand waarbij je vaak gepest werd en een depressieve indruk maakte. Jouw ouders besloten dat jij een betere behandeling in België zou krijgen. Het CGVS bevond het verzoek van jouw ouders op 10/6/2022 kennelijk ongegrond omdat jouw medische problemen an sich, noch het verschil in kwaliteit tussen de gezondheidszorg in Albanië en België, noch dat jouw ouders onvoldoende financiële middelen hadden voor jouw behandelingen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals voorzien in artikel 48/4 §2. Jouw ouders dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), dat op 17/3/2023 werd verworpen. De RvV voegde hier aan toe dat wat betreft de verklaringen van jouw ouders dat jij in Albanië het voorwerp was van discriminatie en bespottung wegens jouw handicap, zij niet aantoonde dat de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van dien aard zijn dat zij een toestand tot gevolg hebben die gelijkgeschakeld kan worden met een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 5/2/2024 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je in Albanië gestresseerd voelde en je bang was dat je in een depressie zou belanden. Je was erg ziek in Albanië. Je werd op school niet geaccepteerd door de andere kinderen en ze zeiden dat je moest weggaan. Je vertelde dit aan niemand. Voorts werd er ook een aantal keer op het raam van jullie woning geklopt door kinderen en één grotere jongen om jou te pesten, waardoor dit raam brak. Ook in een winkel werd je eens door twee jongens gepest.

Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming legde je volgende documenten neer: een kopie van je paspoort; kopieën van verschillende medische documenten, waaronder zes pagina's Albanese medische documenten, zes verslagen van jouw opnames/onderzoeken op dienst kinderneurologie van het universitaire ziekenhuis Saint-Luc, d.d. 1/7/2022, 6/7/2022, 3/10/2022, 13/7/2023, 25/10/2023, 13/2/2023, gedeeltelijke medische verslagen uit de periode september 2022, een attest van het universitair ziekenhuis Saint-Luc dat jij je mag inschrijven in het bijzonder onderwijs, d.d. 13/1/2023; een brief van de centrumarts betreffende jouw psycho-medische situatie, d.d. 6/2/2024; een brief van je advocaat, d.d. 6/4/2024, waarin zij wijst op jouw kwetsbare profiel en vraagt om rekening te houden met jouw noden tijdens het persoonlijk onderhoud; een verslag van jouw schoolvorderingen in België, d.d. 28/03/2024, van het IESPSCF Hannut.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige met een psycho-medische problemen, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Immers uit de door jou neergelegde medische documenten van het universitair ziekenhuis Saint-Luc blijkt dat jij een complexe medische problematiek hebt waaronder een gedeeltelijke verlamming, epilepsie, intellectuele problematiek van het psychotische type. Uit de brief van de centrumarts wordt verder aangehaald dat jij sinds twee jaar voor verschillende ernstige gezondheidsproblemen wordt opgevolgd, dat jij een redelijk ernstige cognitieve deficiëntie hebt waardoor jij naar het bijzonder onderwijs gaat, dat jij lijdt aan een beginnende vorm van psychoses en dat hierdoor, samen met de taalbarrière – jij drukt je voornamelijk uit in het Albanees – je geen coherente noch begrijpbare verklaringen kan afleggen. Jouw advocaat vroeg in haar schrijven van 6/04/2024 hier ook rekening mee te houden.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Vooreerst werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden

in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren. Voorts werd tijdens het persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond in het bijzijn van een tolk Albanees, bij de vraagstelling en de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd, maturiteit en beperkte vermogen om jezelf coherent uit te drukken, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Uit het geheel van je verklaringen blijkt dat je in staat was het gesprek te volgen en uit de gegeven antwoorden bleek dat je de vragen begreep en je hierbij kon uitdrukken. Voorts bestond er ook de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren op de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 29/3/2022, waarvan de beslissing nu definitief is, met name dat zij verwijzen naar jouw zware medische problematiek die in Albanië discriminatie en bespottung uitlokt, dit bij jou tot een depressie leidt en de Albanese overheid deze toestand laat begaan. Net zoals je ouders uiteenzetten in hun verzoek om internationale bescherming, verwijs jij in jouw verklaringen naar de pesterijen die je op school en op straat kende met andere kinderen omwille van jouw medische problemen waardoor je gestresseerd raakte en je bang was dat je in een depressie zou belanden (CGVS, p. 6-9). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit, jouw medische problematieken noch dat jij hier school loopt worden hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het beginsel van behoorlijk bestuur, de kennelijke beoordelingsfout, de "algemene zorgvuldigheidsverplichting, de verplichting om uitspraak te doen met inachtneming van alle omstandigheden van het geval".

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil

met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige met psycho-medische problemen op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 29 maart 2022 dienen de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 juni 2022 verklaart de commissaris-generaal deze verzoeken kennelijk ongegrond omdat noch de medische problemen van verzoekster an sich, noch het verschil in kwaliteit tussen de gezondheidszorg in Albanië en België, noch het feit dat de ouders over onvoldoende financiële middelen beschikken voor de behandelingen van verzoekster een verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie,

noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. De ouders van verzoekster dienen tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad dat op 17 maart 2023 wordt verworpen. De Raad voegt hier nog aan toe dat, wat betreft de verklaring dat verzoekster het voorwerp was van discriminatie en bespottung wegens haar handicap, niet aantoonbaar dat de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van dien aard zijn dat zij een toestand tot gevolg hebben die gelijkgeschakeld kan worden met een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 5 februari 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 juni 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat- generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 29/3/2022, waarvan de beslissing nu definitief is, met name dat zij verwijzen naar jouw zware medische problematiek die in Albanië discriminatie en bespottung uitlokt, dit bij jou tot een depressie leidt en de Albanese overheid deze toestand laat begaan. Net zoals je ouders uiteenzetten in hun verzoek om internationale bescherming, verwijs jij in jouw verklaringen naar de pesterijen die je op school en op straat kende met andere kinderen omwille van jouw medische problemen waardoor je gestresseerd raakte en je bang was dat je in een depressie zou belanden (CGVS, p. 6-9). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

4.4. Verzoekster ontkracht noch weerlegt de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Zij gaat in haar verzoekschrift immers niet in op de concrete motieven in de bestreden beslissing die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier maar beperkt zich tot een algemeen betoog dat de beslissing van haar ouders van twee jaar geleden dateert en dat de commissaris-generaal haar informatie niet heeft bijgewerkt, dat de situatie die in 2022 in Albanië met betrekking tot gehandicapte kinderen bestond, vandaag niet meer dezelfde is, dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of de situatie van deze kinderen al dan niet verslechterd was en of verzoekster er momenteel speciaal onderwijs kon volgen. Verzoekster citeert uit een verslag van de Verenigde Naties van 5 september 2023 waarin wordt gesteld dat het deel van de nationale begroting dat aan sociale bescherming en de gezondheid van kinderen wordt besteed, te laag is en waarin er ook tekortkomingen in het onderwijs aan gehandicapte kinderen en een daling van het aantal gehandicapte kinderen dat financiële steun ontvangt, wordt geconstateerd. Verder citeert verzoekster uit een artikel van 3 juni 2024 waarin wordt gesteld dat, *“ondanks opmerkelijke vooruitgang, de weg naar volledige inclusie en gelijke kansen voor mensen met een handicap in Albanië bezaaid blijft met obstakels. De effectieve implementatie van wetten, de verbetering van toegankelijkheid en de strijd tegen stigmatisering vereisen de voortdurende inzet van alle spelers in de samenleving, waaronder de regering, niet-gouvernementele organisaties, lokale gemeenschappen en individuele burgers”*.

Met dit algemeen betoog in het verzoekschrift slaagt verzoekster er geenszins in om de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster brengt geen elementen aan die de bestreden beslissing in concreto weerleggen.

4.5. Verder stelt verzoekster in het verzoekschrift dat zij wel eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Zij verwijst naar de door haar neergelegde medische documenten waaruit haar gezondheidsproblemen blijken en naar een verslag van de gespecialiseerde school in België waar zij lessen volgt. De Raad sluit zich aan bij de commissaris-generaal waar deze terdege heeft vastgesteld dat deze documenten de vaststellingen in de bestreden beslissing niet wijzigen. Uit deze documenten blijkt de identiteit van verzoekster, haar medische problematieken en het feit dat ze hier school loopt, feiten die niet worden betwist. Deze documenten betreffen geen eigen elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

4.6. Tenslotte, waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanes machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende

gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.8. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.9. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een kennelijke beoordelingsfout noch een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

4.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS